

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w W., VIII Wydział Karny w składzie:

Sędzia SR Rafał Stępak Protokolant: Mariusz Kucharski Prokurator: Maria Wawer

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu: 07 maja 2014 r. sprawy:

M. C., córki J. i D. z domu K., urodzonej dnia (...) w S.

oskarżonej o to, że:

1. Do dnia 15 lipca 2011 r. w W. będąc członkiem Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku wynikającego z przepisów Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i nie złożyła we właściwym rejestrze sądowym rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności jednostki za rok 2010,

tj. o czyn z art. 79 pkt 4 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości

2. Do dnia 15 lipca 2012 r. w W. będąc członkiem Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku wynikającego z przepisów Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i nie złożyła we właściwym rejestrze sądowym rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności jednostki za rok 2011,

tj. o czyn z art. 79 pkt 4 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości

orzeka:

I. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec **M. C.** o czyny z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości opisane w pkt 1 - 2 części wstępnej wyroku warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby,

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 1500 (jednego tysiąca pięciuset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych, z których wyłożone wydatki przejmuje Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) została zawiązana aktem notarialnym z dnia 23 stycznia 2007 roku Repertorium A nr 938/2007, a następnie na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W., XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 13 kwietnia 2007 roku została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego – Rejestru Przedsiębiorców. Jedynym wspólnikiem i zarazem członkiem zarządu od powstania spółki (...) Sp. z o.o. do dnia 24.06.2013 r. była M. C.. Organem uprawnionym do reprezentowania spółki w tym okresie był każdy członek zarządu samodzielnie. W tym czasie nie była też ustanowiona prokura (k. 2-5 – informacja z KRS

dot. spółki (...) Sp. z o.o.; k. 8-9 – załączniki do wniosku o rejestrację podmiotu w rejestrze przedsiębiorców; k. 11-17 – akt notarialny spółki (...) Sp. z o.o.; k. 69v – wyjaśnienia M. C.).

M. C. złożyła sprawozdania finansowe z działalności spółki (...) Sp. z o.o. za lata 2007-2009 (k. 4v – informacja w KRS; k. 26v - 27, 30 - 31, 32, 33, 40, 41 - 42, 43 - 44, 45, 53v - 55, 55v - 57, 57v - 59, 59v – dokumentacja dotycząca złożonych sprawozdań finansowych za lata 2007-2009).

M. C. nie złożyła sprawozdań finansowych z działalności spółki (...) Sp. z o.o. za lata 2010-2011. W informacji z KRS dla spółki (...) Sp. z o.o. brak jest danych dotyczących złożonych sprawozdań finansowych spółki za lata 2010 - 2011 (k. 69v - 70 – wyjaśnienia M. C., k. 2-5 – informacja z KRS dot. spółki (...) Sp. z o.o.)

M. C. nie była wcześniej karana (dane o karalności - k. 93, 147a).

Oskarżona w złożonych wyjaśnieniach w toku postępowania przygotowawczego przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Zaznaczyła, że miała świadomość obowiązku składania sprawozdań finansowych. Podała, że sprawozdanie finansowe z działalności spółki za rok 2010 złożyła do właściwego urzędu skarbowego. Podkreśliła, że w związku z brakiem doświadczenia nie złożyła wskazanych dokumentów do właściwego rejestru sądowego. Z treści jej relacji wynika, iż zbiegło się to w czasie z rozwiązaniem umowy o pracę z księgową, która do roku 2010 była odpowiedzialna za sporządzanie wymaganych przepisami sprawozdań. Oskarżona przyznała, że za rok 2011 nie zostało sporządzone i złożone sprawozdanie finansowe ani do Urzędu Skarbowego, ani do Krajowego Rejestru Sądowego (k. 69-70 – wyjaśnienia oskarżonej).

Wyjaśnienia oskarżonej Sąd ocenił w oparciu o reguły art. 7 k.p.k. zgodnie, z którymi Sąd ocenia dowody swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, jak i wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego.

Sąd obdarzył wiarą w całości wyjaśnienia oskarżonej. Jej wypowiedź jest spójna i logiczna. Ma charakter rzeczowy i obiektywny. Podkreślić trzeba, iż oskarżona podawała wszystkie okoliczności, nawet te, które rzutowały bezpośrednio na kwestię ustalenia strony podmiotowej zarzucanych jej czynów. Świadczy to jednoznacznie o chęci mówienia prawdy.

Autentyczność i rzetelność sporządzenia zgromadzonych w sprawie pozostałych dowodów nieosobowych w postaci informacji z KRS (k. 2 - 5), wniosków o rejestrację wraz z załącznikami (k. 6 - 10, 17, 24 - 33, 37v - 46, 53v - 60), wypisu aktu notarialnego (k. 11 - 14, 22 - 23), oświadczenia (k. 15), wzoru podpisu (k. 16), kserokopii postanowień (k. 18v - 19v, 34v - 35, 47, 50v, 61v, 62v), zaświadczeń (k. 20, 37, 51, 62, 120 - 126), protokołów niezgodności (k. 35v, 49v - 50), protokołu ze zwyczajnego zgromadzenia wspólników (k. 48v), protokołu kontroli podatkowej (k. 71 - 82), danych o karalności (k. 93, 147a), rachunków zysków i strat (k. 105), sprawozdania (k. 106), CIT - 8 (k. 107 - 111), PIT - 4R (k. 112 - 115, 116 - 119) nie były przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości Sądu. Z tych względów Sąd nie odmówił wskazanym dowodom nieosobowym wiarygodności i mocy dowodowej.

M. C. została oskarżona o to, że do dnia 15 lipca 2011 r. w W. będąc członkiem Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) nie dopełniła ciężącego na niej obowiązku wynikającego z przepisów Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i nie złożyła we właściwym rejestrze sądowym rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności jednostki za rok 2010 oraz o to, że do dnia 15 lipca 2012 r. w W. będąc członkiem Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) nie dopełniła ciężącego na niej obowiązku wynikającego z przepisów Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i nie złożyła we właściwym rejestrze sądowym rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności jednostki za rok 2011.

Zgodnie z art. 79 ust. 4 Ustawy z dnia 29.09.1994 r. o rachunkowości kto wbrew przepisom ustawy nie składa sprawozdania finansowego lub sprawozdania z działalności we właściwym rejestrze sądowym podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności. W myśl art. 69 § 1 przedmiotowej ustawy, kierownik jednostki składa we właściwym rejestrze sądowym roczne sprawozdanie finansowe, w ciągu 15 dni od dnia jego zatwierdzenia. Jednostkę stanowi w myśl art. 3 ust 1 ustawy wszelkie podmioty określone w art. 2 ust. 1, a więc również spółki handlowe. Pojęcie

„kierownika jednostki” definiuje z kolei art. 3 ust. 1 pkt 6 cytowanej ustawy, według którego jest nim m.in. członek zarządu lub innego organu zarządzającego, a jeżeli organ jest wieloosobowy - członkowie tego organu, z wyłączeniem pełnomocników ustanowionych przez jednostkę.

Zgodnie z brzmieniem art. 52 i 53 ustawy, sprawozdanie finansowe powinno być sporządzone w okresie 3 miesięcy od dnia bilansowego, a następnie zatwierdzone przez kompetentny organ w ciągu 6 miesięcy od dnia bilansowego.

Czyn opisany w art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości może zostać popełniony jedynie umyślnie. Zgodnie z treścią art. 9 § 1 k.k. czyn zabroniony popełniony jest umyślnie, jeżeli sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi. Warto również zwrócić uwagę na to, iż czyn zarzucany oskarżonej jest przestępstwem formalnym dla uznania, iż w konkretnym przypadku doszło do realizacji znamion przestępstwa nie jest wymagane wystąpienie jakiegokolwiek skutku.

M. C., pełniąc funkcję jedyne go członka zarządu spółki (...) Sp. z o.o., z racji zajmowanego stanowiska zobowiązana była do składania corocznego sprawozdania finansowego lub sprawozdania z działalności spółki do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W., XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego. Mimo istnienia obowiązku wynikającego z ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości, sprawozdania finansowe spółki za lata 2010 i 2011 nie zostały przez nią złożone.

Dokonawszy analizy materiału dowodowego w kontekście wyżej opisanych znamion przestępstwa z art. 79 ust. 4 ustawy o rachunkowości należało uznać, iż okoliczności popełnienia czynów zarzucanych M. C. nie budzą wątpliwości. W okresie objętym zarzutem, (...) Sp. z o.o. rzeczywiście istniała, a oskarżona pełniła w niej funkcję kierownika jednostki w myśl art. 69 § 1 ustawy o rachunkowości. Wynika to nie tylko z jej wyjaśnień, ale także z danych z KRS. Oskarżona w swoich wyjaśnieniach przyznała, że nie złożyła przedmiotowych sprawozdań w terminie wskazanym przez ustawę.

Wskazać należy - odnosząc się do treści odpowiedzi na akt oskarżenia sporządzonej przez oskarżoną - iż nie sposób uznać, aby M. C., pomimo wcześniejszego zatrudnienia księgowej, nie wiedziała o tym, że brak złożenia sprawozdania finansowego stanowi przestępstwo. Jej zachowania nie można w żadnym razie potraktować jako błędu co do bezprawności czynu (art. 30 kk). Prowadząc działalność gospodarczą znała spoczywające na niej jako organie reprezentującym spółkę obowiązki. Nie można uznać, aby działała w usprawiedliwionej nieświadomości bezprawności tych czynów.

Reasumując zatem należy stwierdzić, że M. C. dopuściła się popełnienia zarzucanych jej czynów, bowiem nie zastosowała się do ciążącego na niej ustawowego obowiązku złożenia sprawozdań finansowych z działalności prowadzonej przez spółkę (...) Sp. z o.o. za lata 2010 – 2011.

Podkreślić trzeba, iż nie ma znaczenia dla odpowiedzialności sprawcy kwestia wystąpienia szkody w związku z popełnionym przez niego czynem zabronionym. Jak już zauważono, czyny zarzucane oskarżonej stanowią przestępstwo formalne, dla odpowiedzialności sprawcy nie mają znaczenia skutki jego działania. Penalizowany jest sam fakt niedopełnienia obowiązków nałożonych na przedsiębiorcę w ustawie, a nie skutki ich niedopełnienia.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie w stosunku do oskarżonej zaistniały formalne i materialne przesłanki dopuszczające możliwość warunkowego umorzenia postępowania, jakie określone zostały w art. 66 § 1 i 2 k.k.

Sąd miał przede wszystkim na względzie, że warunkowe umorzenie postępowania może nastąpić w stosunku do sprawcy nie karanego dotychczas za przestępstwo umyślne, a M. C. spełniła w/w warunek (dane o karalności - k. 93, 147a)

Zgodnie z art. 66 § 2 k.k. warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 3 lata pozbawienia wolności. Popełnione przez M. C. przestępstwa z art. 79 ust. 4 Ustawy z dnia 29.09.1994 r. o rachunkowości są zagrożone karą grzywny albo karą ograniczenia wolności.

Sąd rozważając możliwość warunkowego umorzenia postępowania karnego wobec oskarżonej miał na względzie okoliczność, iż wina i stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez nią czynów nie są znaczne.

M. C. w chwili popełnienia zarzucanych jej czynów była w stanie rozpoznać ich znacznie i pokierować swoim zachowaniem. W przedmiotowym przypadku nie zaszła żadna okoliczność wyłączająca winę oskarżonej, czy też bezprawność jej zachowania.

Sąd uznał, iż stopień zawinienia oskarżonej odnośnie każdego z zarzucanych jej czynów nie jest znaczny. Nie ma wątpliwości, że oskarżona, jako podmiot profesjonalny, winna znać obowiązki ciężące na niej z tytułu pełnionej przez nią funkcji kierownika jednostki i powinna owym obowiązkom uczynić zadość.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe okoliczności Sąd doszedł do przekonania, że również stopień społecznej szkodliwości czynów zarzucanych oskarżonej nie był znaczny. Sąd miał na uwadze, że spółka (...) Sp. z o.o., w okresie objętym zarzutem miała stosunkowo niewielkie obroty (k. 107 - 111, 112 - 115). Sprawca nie kierował się żadnymi motywami zasługującymi na szczególne potępienie, nie działał w celu osiągnięcia korzyści materialnej czy chęci wyrządzenia szkody innym.

Postawa M. C. - niekaranej jak dotąd za przestępstwo umyślne, jej właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie ona przestrzegała porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa.

W ocenie Sądu świadomość ewentualnego podjęcia postępowania karnego będzie działać na oskarżoną mobilizująco i dyscyplinująco, co spowoduje, że nie powróci ona do przestępstwa i podjęcie warunkowo umorzonego postępowania karnego nie będzie konieczne.

Sąd zatem uznając winę oskarżonej w zakresie czynów z art. 79 ust. 4 Ustawy z dnia 29.09.1994 r. o rachunkowości na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne w stosunku do M. C. warunkowo umorzył na okres jednego roku próby. Oceniając podmiotowo-przedmiotowe elementy zarzucanych oskarżonej czynów, orzeczono wobec niej minimalny okres próby.

Jednocześnie, mając na uwadze dyspozycję art. 67 § 3 k.k. Sąd zobowiązał oskarżoną do zapłaty na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego w wysokości 1500 złotych. Orzekając świadczenie pieniężne uznano, iż nałożony w ten sposób obowiązek uiszczenia konkretnej kwoty będzie realną i odczuwalną dla oskarżonej dolegliwością za popełnione czyny. Wysokość orzeczonego świadczenia zdaniem Sądu mieści się w granicach możliwości zarobkowych i finansowych oskarżonej. Sąd miał na względzie także fakt, iż jego głównym celem jest oddziaływanie wychowawcze, a nie dolegliwość natury ekonomicznej. Zaznaczyć także trzeba, iż oskarżona wyraziła zgodę na takie określenie kwoty świadczenia pieniężnego.

Mając na uwadze dyspozycję art. 624 § 1 k.k. Sąd zwolnił oskarżoną od zapłaty kosztów Sądowych przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.